

ДОБРИ ЖОТЕВ

КАРИЕРАТА НА ДОБРИЯ ШЕФ

chitanka.info

*Добрият шеф със своите
четирма подведомствени
бе също подведомствен
на своя шеф.*

*И бе Добрият шеф
прекрасен подведомствен.
Това добре усещаха
приведените негови
четирма подведомствени.
И затова четирмата
най-стриктно уплътняваха
работния си ден,
тъй както бе поискал
от тях Добрият шеф.
А именно:*

*Обядваха набързо.
(Ако без туй не можеха.)
Вода нарядко пиеха
и само от шишето.
(Чешимите се намираха
далече в коридора;
до тях да се пътува,
а после пък обратно
бе равно на разтакане.)
И нищо, че бе казал
веднъж Добрият шеф,
че само е желателно —
стремяха се четирмата
да ходят в двете нули
извън работно време.*

*Да, всичко бе чудесно!
Но случи се веднъж*

там нещо доста странно.
Добрият шеф повикан бе
при своя Шеф по спешност.
Добрият шеф, разбира се,
яви се моментално.
А Шефът му, изправен
зад тежкото си бюро,
спокойно нареди:
„Я, вижте там, със твоите
четирма подведомствени
до утре да изпиеете
до капчица морето!“

Добрият шеф се слиса,
но после си помисли:
„Щом Шефът ми нарежда,
нареждат и на него.
А щом онез нареждат,
на тях са наредили.
А щом са наредили,
то всичко е наред!“

Добрият шеф се върна
при своите прекрасни
четирма подведомствени
и още от вратата
спокойно нареди:
„Излизайте веднага!
Налага се четирмата
с визиран срок до утре
успешно да изпиеете
до капчица морето!“

След пет минути само
(морето беше близо)
Добрият шеф застана
спокойно на брега

и кратко нареди
на тоя от четирмата,
когото бе видял
най-близичко до себе си:
„Без бавене — дерзай!“

Премного поласкан,
че първи бе поканен,
прилекна без протакане
човекът подведомствен
и глътна едра глътка.
Добрният шеф зад него
със радост констатира:
„Я виж, морето спадна
със четвърт милиметър!“

Получил висша смелост
от тая констатация,
той глътна втора глътка
и трета, и десета,
додето най-накрая
наду се и умря.
Добрният шеф, покрусен,
веднага произнесе
една надгробна реч.
След малко тая реч
Добрният шеф държа
над тялото на втория,
а после и на третия.
И без да се отчайва,
на сетния от своите
четирма подведомствени
спокойно нареди:
„Без бавене — дерзай!“

Наведе се четвъртият,
но бавно се изправи

и каза предпазливо
и чинно, и внимателно:
„Не, аз не знам, но може би,
помислих си, че може би,
това де, със морето,
не е съвсем възможно!“

Добрият шеф, естествено,
го уволни веднага
и гневно го изгони.
Повдигна после крачоли,
запретна си ръкавите,
приклепна над водата
и глътна едра глътка.
Но в тоя миг при него
дотича с вик четвъртият:
„Недейте, спрете, шефе!“

От разказа на потния
четвърти подведомствен
(макар и вече бивши)
Добрият шеф научи,
че шефът му, горкият,
когато му нареждаше
да идат да изпият
до капчица морето,
се бил умопобъркал.

Епилог.

Добрия шеф поставиха
на мястото на шефа му.
Поставиха го с почести,
защото бе послужил
със своята безпримерна
желязна шефска воля
за образец на всички

най-прекрасни шефове.

*На тримата издигнаха
покрай сами морето
достойни монументи,
та вечно да се помни
от всички подведомствени
как тримата са паднали,
достойно изпълнявайки
служебния си дълг.*

*За оня пък, четвъртия,
разправяха, че щели
с течение на времето
на служба да го върнат.
Разбира се — не същата.
И не че бил виновен.
Но все пак, все пак някак си
да бъде по-далечко.*

*Такава резолюция
бил дал Добрият шеф.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.